

**Nationale Herdenking woensdag 4 mei 2022
bij Monument der Gevallenen 'De Hamert' in
Wellerlooi. Speech burgemeester Manon Pelzer.**



Op deze plaats....., onder deze bomen....., bij dit Monument der Gevallenen....., in dit natuurgebied De Hamert.....

Hier hebben we elkaar de afgelopen twee jaar op 4 mei gemist.

Gelukkig kunnen we hier op deze dag weer samenkomen. Samen herdenken, in vrijheid.

Onze vrijheid was min of meer uitgegroeid tot iets dat vanzelfsprekend is, wij vierden 75 jaar Vrede en Vrijheid. Toen opeens Corona dat gevoel verdreef. Plotseling kreeg ieder van ons met vrijheidsbeperkende maatregelen te maken.

Geen bezoek meer in het verpleeghuis, scholen en winkels gesloten. Het is een kleine greep uit onze beperkingen in verplaatsingsmogelijkheden en de beperkingen in onze vrije besteding van tijd.

De wegens Corona ingestelde avondklok deed ons denken aan de oorlog, maar ook aan de grote verschillen. Iedereen beleefde zijn of haar vrijheid en de vrijheidsbeperkende maatregelen anders, ieder op een eigen manier. Protesteren tegen coronamaatregelen is gelukkig in onze tijd en onze maatschappij een vaststaand recht, verzet bieden in oorlogstijd is van een totaal andere orde.

En met deze herijking van vrijheid en onze persoonlijke beleving van vrijheid, denken wij vandaag aan de helden van toen, die hun leven riskeerden voor onze vrijheid.

Vandaag denken we ook aan de oorlog die *nu* op dit moment gevoerd wordt. Bij wijze van spreken: bij ons om de hoek. We zien nu dagelijks dat mensen weer moeten strijden voor iets, dat wij ooit vanzelfsprekend vonden: vrijheid. De inwoners van Oekraïne willen geen censuur meer, geen overheid die over de schouders meekijkt naar jouw doen en laten. Zij willen geen overheid die ingrijpt in hun persoonlijke leven, zij willen vrij hun mening blijven uiten zonder het risico te lopen opgepakt te worden.

Oekraïne laat zich haar vrijheid niet afnemen. Mannen nemen afscheid van hun vrouw, hun kinderen, hun ouders, hun grootouders, om die vrijheid te verdedigen. Inwoners worden opgeschrikt door luchtalarmen, leven in schuilkelders, wonen tussen de puinhopen van raketinslagen. Tegelijkertijd verdedigen zij de beschaving, de menselijkheid, de vrijheid. Velen moeten dat gevecht voor vrijheid met de dood bekopen.

Zoals ook Han Boogerd, Bob Bouman, Leendert Brouwer, Pieter Ruyters, Reinier Savelsberg, Meindert Tempelaars en Servaas Toussaint. Deze verzetsstrijders namen in 1943 deel aan de April-Meistakingen. Het monument is een blijvende herinnering aan het leven van deze helden, die hier in deze omgeving gefusilleerd zijn. Ook zij streden voor een leven in vrijheid.

Vandaag herdenken wij ook alle burgers en militairen, die zijn omgekomen of vermoord tijdens de Tweede Wereldoorlog, in oorlogssituaties en bij vredesmissies.

We denken aan iedereen voor wie vrijheid nog een verre droom is. Voor iedereen die door moeilijke omstandigheden geen toekomst zien.

Terug naar vandaag en morgen.

Leven in vrijheid, vrede en veiligheid is zo broos en zo kwetsbaar. Van de ene op de andere minuut kunnen wij dat verliezen.

De strijd voor vrijheid, vrede en veiligheid begint in onze eigen omgeving. Leg anderen geen onnodige beperkingen op, geef iedereen de kans zich te ontplooien. Het is onze gezamenlijke toekomst en het is onze gezamenlijke opdracht om de vrijheid, vrede en veiligheid door te geven.

Probeer in uw leven onbevangen te luisteren, te kijken met de ogen van uw hart en te spreken in de taal van de liefde. Laten we samen verder bouwen aan een wereld in vrijheid, vrede en veiligheid. Ik reken op u, rekt u op mij.